

terne har heller ikke gjort Indsigelse mod, at dette Beløb er udbetalt, men har kun henledt Opmærksomheden derpaa, fordi det er tvivlsomt, hvorvidt Understøttelserne kunde betales i Henhold til Reglerne om Godtgørelse for Flytning. Der kunde jo have været Tale om i Stedet at søge Bevilling til at betale saadanne Understøttelser. Der er imidlertid ikke gjort Indsigelse mod, at den valgte Fremgangsmaade er anvendt, og Udvalget har heller ikke fundet Anledning til at gøre nogen Indsigelse derimod.

Side 129 bemærker Statsrevisorerne: „Ogsaa de i denne Del af Hovedrevisor for Statsbanernes Protokol anførte Decisioner af Ministeren for offentlige Arbejder kan Statsrevisorerne i det hele tiltræde, idet man finder Anledning til særlig at understrege, at saa betydelige Afvigelser fra det Rigsdagen forelagte Overslag som de, der fremgaar af Regnskabet for Udvidelse af Statsbanernes Centralværksteder i Aarhus, ikke bør kunne ske uden Forhandling med Rigsdagen. (Se Side 120—24)“. Det, som det drejer sig om, er, at der ifølge Overslaget for denne Udvidelse var bevilget paa Finansloven 1908—09 1 363 800 Kr. og ifølge Regnskabsoversigt for 1911—18 forbrugt 1 360 000 Kr., idet der i Forhold til Overslaget har været 315 400 Kr. Merudgift og 319 200 Kr. Mindreudgift. Disse Uoverensstemmelser mellem Overslag og Regnskab skyldes ifølge Generaldirektoratets Oplysninger, at bl. a. et paatænkt Marketeri ikke er kommet til Udførelse, og at der i Stedet for to Dampkedler er indlagt Dampledninger i Værkstedet, samt at der er anvendt 35 000 Kr. til Opførelse af en Badeanstalt og Overdækning af en Plads — Arbejder, der ikke var nævnte i Overslaget. Endvidere anføres som Grund til den tilsyneladende store Uoverensstemmelse, at der ikke i Regnskabet er anvendt den samme Sondring i Poster som i Overslaget. Ministerens Decision gaar ud paa følgende: „Afvigelserne fra de i Bevillingsoverslaget angivne Foranstaltninger saavel som fra de for disse angivne Beløb er saa væsentlige, at der burde være tilgaaet Rigsdagen Meddelelse derom ved Henvendelse til Folketingets Finansudvalg. Børgøringen bør saa vidt muligt udvise, i hvilket Omfang de bevilgede Foranstaltninger er kommet til Udførelse, og hvorledes de forbrugte Beløb forholder sig til de anslaaede“. Man vil altsaa se, at Ministeren har samme Opfattelse som Statsrevisorerne, og at den Maade, man er gaaet frem paa med Hensyn til disse Bevillinger, ikke er saaledes, som

den burde være. Vi tør altsaa forvente i Fremtiden, at der, hvor det bliver nødvendigt at foretage saa store Afvigelser fra Planer og Overslag, sker Meddelelse derom, og at der bliver søgt de fornødne Bevillinger til Forandring i Planerne.

Saa kommer Decisionerne fra Hovedrevisoratet for Postvæsenet. Statsrevisorerne kan i det hele tiltræde Ministerens Decisioner. Det skønnes dog, at Afgørelsen vedrørende Udgiftspost 3. a. 4. (se Side 176—77) rettelig burde være truffet i Overensstemmelse med Hovedrevisors Indstilling Side 177. Yderligere skal man henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa Afgørelserne vedkommende Udgiftspost 2. a. 1. (se Side 162—64) og Udgiftspost 8. a. (se Side 187—89). Den Post, hvormed Statsrevisorerne gør gældende, at den rettelig burde have været afgjort efter Hovedrevisors Indstilling, drejer sig om Dyrtidstillæg, 70 pCt., til Postholderen i København. Der er udbetalt for Finansaaret 1917—18 8 085 Kr. for meget, idet der ogsaa er udbetalt ham Dyrtidstillæg af det Beløb, der af Postvæsenet kontraktmæssigt er betalt som Tilskud til Postillonlønningerne. Dette finder Hovedrevisor, at der ikke var Hjemmel til, og hvis Beløbet skulde udbetales, burde finansiel Hjemmel dertil derfor have været erhvervet. Ministerens Decision gaar ud paa, at den stedfundne Udbetaling af Dyrtidstillæget til Postholderen i København har været berettiget. Udvalget slutter sig imidlertid til Statsrevisorerernes Opfattelse.

De Afgørelser, hvorpaa Statsrevisorerne henleder Opmærksomheden Side 162—64, vedrører Udgiftspost 2. a. 1. og angaar Beregning af Alderstillæg til 4 Postbude: J. A. M. H. Rose, Nykøbing F., Carl F. Pedersen, Skive, Hans P. Jørgensen, Hammel, og Severin Sørensen, Vejle. Hovedrevisor hævder, at Alderstillæget er beregnet for højt, idet Reglerne i Kontorholdslov for Postvæsenet af 19. April 1907 § 3 ikke er fulgte, idet der er medtaget Tjenestetid som privat Postbud eller Landpostbud, skønt de paagældende ikke er blevet statsansat ved deres hidtidige Kontor. Generaldirektionen henviser til, at Beregningen er godkendt af Finansministeriet, og Ministeren for offentlige Arbejders Decision slutter sig hertil i Henhold til Finansministeriets Skrivelse.

Afgørelsen Side 187—89 angaar Beregning af Pension til Postpakmester Nr. 27 Laurids Christensen ved Nørrejylland's Jernbanepostkontor. Hovedrevisor hævder, at hans Tjenestetid som Landpostbud ikke